

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: عمومی
۲۷ فبروری ۲۰۲۶

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هشتادویکم

مجمع عمومی
نشست هشتادم
مواد آجندا ۳۶
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی سازمان ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه شماره ۷۹/۳۱۷ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۷۷۷ (۲۰۲۵) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی سازمان ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان، از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشری از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۳ دسامبر ۲۰۲۵ (A/80/556-S/2025/789) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. مقامات حاکم طالبان کماکان کنترل مؤثر بر سراسر قلمرو افغانستان را حفظ کرده و در عین حال به اجرای سیاست هایی مطابق با تعبیر خود از یک نظام اسلامی، ادامه دادند که حقوق زنان و دختران را محدود می کند. مقامات حاکم همچنان از دسترسی کارمندان زن افغان سازمان ملل متحد به اماکن این سازمان جلوگیری می کنند. تشدید درگیری های فرامرزی با پاکستان، از جمله شلیک گلوله، حملات هوایی و فعالیت هواپیماهای بی سرنشین، منجر به تلفات افراد ملکی و خسارات به اموال شد. نقض حقوق بشر، از جمله حقوق زنان، همچنان گسترده باقی ماند و شامل مجازات های بدنی، اعدام های علنی، بازداشت های خودسرانه و محدودیت ها بر آزادی بیان و رسانه ها بود. وضعیت بشردوستانه و اقتصادی در میان کاهش کمک های بین المللی، کمبود شدید بودجه برای پاسخ به نیازمندی های بشردوستانه، بازگشت گسترده شهروندان افغانستان از کشورهای همسایه، خشکسالی و تشدید شوک های اقلیمی، پیامد های زمین لرزه های بزرگ و افزایش ناامنی غذایی، سوء تغذیه و خطرات برای صحت عامه رو به وخامت گذاشت. پلان نیازها و پاسخ بشردوستانه ی سال ۲۰۲۶ شامل درخواست ۱.۷۱ میلیارد دالر برای ارائه کمک های دارای اولویت و نجات بخش به ۱۷.۵ میلیون تن از میان ۲۱.۹ میلیون نفری است که به عنوان نیازمند کمک های بشردوستانه شناسائی شده اند.

الف. تحولات سیاسی

۴. از طریق گردهمایی های عمومی، ماموریت های نظارتی و سفرهای ولایتی - از جمله دیدار مقامات ارشد حاکم برای سخنرانی در مراسم فراغت مدارس دینی - مقامات حاکم بر وحدت، اطاعت، حاکمیت مبتنی بر شریعت، اداره مبتنی بر شایسته سالاری و رد تعصبات قومی تاکید کردند. همزمان، رهبری در پیام های خود بار دیگر بر اهمیت وفاداری به رهبر طالبان تاکید نموده و شایعات مربوط به اختلافات داخلی را رد کردند. این تلاش ها با افزایش تعامل با نهاد های دینی در سراسر کشور همراه بود و نقش محوری مرجعیت دینی را برجسته ساخت.

۵. در یک پیام صوتی که در ۱۵ نوامبر در رسانه ها منتشر شد، رهبر طالبان، هیبت الله آخندزاده، چارچوب حقوقی موجود در دوران قبلی جمهوری اسلامی افغانستان را مورد انتقاد قرار داد و به طور مشخص نظام های "دموکراتیک" و "غیراسلامی" را رد کرد و تاکید نمود که قانون گذاری باید منحصراً از قرآن و حدیث سرچشمه بگیرد. در ۱۶ دسامبر، در جریان یک ورکشاپ سه روزه که با حضور مقام های حاکم در قندهار برگزار شد، وی تاکید کرد که فعالیت نهاد های اداری یک تکلیف دینی محسوب می شود و بار دیگر بر دستور های خود در مورد نظم و شیوه های حکومتداری تاکید کرد. همچنین در ۵ جنوری، گزارش شد که به دستور او، افزایش معاشاتی که از سوی مقامات حاکم برای مسئولان دینی در نظر گرفته شده بود، مورد تأیید قرار گرفت.

۶. در ۲۲ نوامبر، محمد خالد حنفی، وزیر بالفعل امر به معروف و نهي از منکر، در یک پیام صوتی اعلام کرد که آموزش تنها در چارچوبی که توسط قرآن و علما تعریف می شود، انجام خواهد شد. وی بر حجاب اجباری و الزامات اخلاقی تاکید کرد و هیچ جدول زمانی در مورد از سرگیری آموزش متوسطه و عالی برای دختران و زنان ارائه نکرد. در ۲۳ نوامبر، وزارت بالفعل امر به معروف و نهي از منکر همراه با مقامات ولایتی کابل نشستی را با حضور علما، بزرگان، مسئولان و باشندگان برگزار کرد تا همکاری در اجرای قانون امر به معروف و نهي از منکر را تشویق کرده، وحدت و حمایت از نظام اسلامی را ترویج دهد و با "اطلاعات نادرست و مداخله خارجی" مقابله کند. این وزیر بالفعل در ۱ دسامبر با مقامات حاکم و رهبران دینی در ولایت بلخ و در ۱۵ دسامبر در ولایت نورستان دیدار کرد و بر ضرورت اجرای سخت گیرانه ی قانون، انضباط اداری، وحدت و مسئولیت دینی تاکید نمود. در ۴ جنوری،

وی در یک پیام صوتی به محتسبین دستور داد که به طور کامل به احکام شریعت پایبند باشند، انتقاد های عمومی را نادیده بگیرند و اصلاح و انضباط را در اجرای قانون در اولویت قرار دهند.

۷. مقامات حاکم همچنان به اجرای سخت گیرانه محدودیت ها بر دسترسی کارمندان زن افغان سازمان ملل متحد به دفاتر این سازمان ادامه دادند؛ محدودیت هایی که از ۷ دسامبر ۲۰۲۵ تا اکنون در سراسر کشور برقرار شده است. سازمان ملل متحد به طور مداوم از مسئولین ارشد مقامات حاکم خواسته است تا این محدودیت ها را لغو کنند.

۸. پس از اعلام وزارت بالفعل عدلیه در ۸ نوامبر مبنی بر اینکه این وزارت قصد دارد پلان استراتژیک پنج ساله خود را با هدف، از جمله، بهبود دسترسی به عدالت و ارائه خدمات بر مبنای شریعت تدوین کند، پیش نویس این پلان برای دریافت دیدگاهها و پیشنهادات به وزارتخانه های بالفعل توزیع شد. در ۹ دسامبر، معاون سخنگوی مقامات حاکم بار دیگر بر تعهد خود مبنی بر از میان برداشتن فساد، غصب زمین و اختلاس تاکید کرد و وعده سپرد که نظارت توسط نهادهای دولتی تسهیل شده و روندهای اداری ساده تر خواهد شد.

۹. در ۸ جنوری، ستره محکمه بالفعل با ارسال یک متحدالمال به تمامی محاکم، فرمان تازه تصویب شده ی شماره ۱۲ مؤرخ ۵ جنوری پیرامون "اجراء جزایی محاکم" را ابلاغ کرده و خواستار تطبیق آن شد. این فرمان دامنه ی جرایمی را که مجازات می تواند بر آنها تطبیق شود گسترش می دهد، برای شمار زیادی از جرایم استفاده از مجازات های بدنی را پیش بینی می کند، و همچنین شامل موادی است که با جرم انگاری انتقاد از مقامات حاکم و پالیسی های آنان، آزادی دین و آزادی بیان را نقض می کند.

۱۰. مقامات حاکم همچنان به گماشتن افراد وفادار به طالبان، که همه شان مرد بودند، در سمت های رهبری ادامه دادند. در سطح ملی، تغییرات شامل وزیر بالفعل انرژی و آب؛ وزیر بالفعل احیا و انکشاف دهات؛ چهار معین وزارت های بالفعل کار و امور اجتماعی؛ فواید عامه؛ احیا و انکشاف دهات؛ و شهرسازی و مسکن؛ و همچنان هشت رئیس در اداره امور ریاست الوزراء، وزارت بالفعل امور خارجه، وزارت بالفعل اطلاعات و فرهنگ، و شرکت ملی برق افغانستان (د افغانستان برشنا شرکت) بود. در سطح محلی، تعیینات شامل ۵ والی بالفعل برای ولایات بامیان، دایکند، جوزجان، پروان و سرپل؛ ۵ معاون والی بالفعل برای ولایات بدخشان، لغمان، ننگرهار، نیمروز و تخار؛ ۳۲ ولسوال بالفعل؛ ۳ شهردار بالفعل در مراکز ولایات؛ ۳ قوماندان امنیه ولایات لغمان، پکتیکا و سمنگان؛ و ۲۲ رئیس ادارات ولایتی بود.

۱۱. در جریان دوره ی گزارش دهی، نه مدرسه دینی ثبت شده در ولایات غزنی، وردک، پکتیا، دایکند و فراه افتتاح شد. همچنین پانزده مراسم فراغت در ولایات بدخشان، بلخ، بادغیس، غزنی، سمنگان، فراه، لوگر، پکتیکا، وردک، کابل و زابل برگزار گردید که در آن مجموعاً ۱۵۶۰ دانشجوی مرد و ۴۱۳ دانشجوی زن فارغ گردیدند که شامل فراغت ۷۰۹ دانشجوی مرد از مدارس جهادی می شود.

۱۲. در جریان دوره ی گزارش دهی، اداره بالفعل اصلاحات اداری و خدمات ملکی گزارش داد که بیش از ۱۰۵ برنامه و سمینار آموزشی در سراسر کشور برای تقریباً ۶۹۸۷ کارمند ملکی برگزار شده است. موضوعات آموزشی شامل مکاتبات، برنامه ریزی استراتژیک، نظارت، ارزیابی عملکرد، مقررات رفتار کارمندان خدمات ملکی و اصول مدیریت بود. همچنین، کارمندان ملکی که پیش از سال ۲۰۲۱ در سمت های خود بودند، با افرادی جایگزین می شدند که عمدتاً در موسسات دینی وابسته به طالبان آموزش دیده اند.

۱۳. وزارت بالفعل مالیه در دسامبر پرداخت حقوق تقاعدی بازنشستگان را آغاز کرد. این پرداخت ها که از آگست ۲۰۲۱ به تعلیق درآمده بود، مشروط به آن بود که بازنشستگان به یک محکمه ی ویژه مراجعه کرده و واجد

شرایط بودن خود را تأیید کنند. در ۲۵ دسامبر، گزارش‌های رسانه‌ای حاکی از آن بود که پس از بررسی محکمه، تقریباً ۱۱۰۰۰ باننشسته از ۳۰ اداره و ریاست بالفعل واجد شرایط دریافت حقوق تقاعدی شناخته شدند. با این حال، اتحادیه متقاعدین به طور علنی نگرانی خود را ابراز کرد که معیارهای واجد شرایط بودن ممکن است تعداد قابل توجهی از دریافت کنندگان پیشین حقوق تقاعدی را از شمول خارج کند.

۱۴. عربستان سعود مذاکرات میان افغانستان و پاکستان را که گفته می‌شود در نوامبر در ریاض برگزار شد، تسهیل کرد تا به افزایش درگیری‌های فرامرزی رسیدگی شود. گزارش‌ها حاکی از آن است که دو طرف توافق کردند آتش‌بس مورد توافق در جریان مذاکرات دوحه در اکتوبر را حفظ کنند.

۱۵. از ۲۷ اکتوبر تا ۲۵ جنوری، دفاتر ساحوی یوناما ۱۹۲ فعالیت آگاهی‌دهی را با مشارکت جامعه مدنی افغانستان، بزرگان اقوام، خبرنگاران، سرمایه‌گذاران و فعالان زن تسهیل کردند. شرکت کنندگان مجموعه‌ای از نگرانی‌ها منجمله ادامه‌ی محدود شدن فضای مدنی پس از تصویب قانون امر به معروف و نهی از منکر در سال ۲۰۲۴، ممانعت از دسترسی به آموزش برای مردان و زنان، فرصت‌های شغلی محدود، کمبود شدید آب و تأثیرات تغییرات اقلیمی، امکانات ناکافی اجتماعی و اقتصادی و کنار گذاشته شدن افغان‌های غیرطالب از ساختارهای حکومتی، را مطرح کردند.

۱۶. از ۲۳ تا ۲۵ جنوری، معاون سرمنشی در امور سیاسی و صلح‌سازی از کابل دیدار کرد. در جریان این سفر، وی با مقامات حاکم، اعضای جامعه دیپلماتیک در کابل، زنان افغانستان، نمایندگان جامعه مدنی و کارمندان داخلی زن سازمان ملل متحد ملاقات کرد. در دیدارهای خود با مقامات حاکم، معاون سرمنشی نگرانی شدید خود را پیرامون محدودیت دسترسی کارمندان زن افغان سازمان ملل متحد به اماکن این سازمان و همچنین محدودیت‌های گسترده‌تر بر دسترسی زنان به آموزش، کار و زندگی عمومی را مطرح کرد و خواستار رفع فوری این محدودیت‌ها شد. وی از مقامات حاکم خواست تا به طور کامل در رویکرد جامع پیشنهادی مشارکت کنند و به تعهدات بین‌المللی مورد نیاز برای بازگشت افغانستان به جامعه جهانی پاسخ دهند. مقامات حاکم موافقت کردند که تعامل خود با سازمان ملل متحد را ادامه دهند.

۱۷. سازمان ملل متحد همچنان با جامعه بین‌المللی، مقامات حاکم و افغان‌های ذیدخل در مورد رویکرد جامع پیشنهادی برای افغانستان، مبتنی بر قطعنامه شماره ۲۷۲۱ (سال ۲۰۲۳) شورای امنیت، تعامل دارد. هدف این رویکرد، بازگرداندن کامل افغانستان به جامعه بین‌المللی و تحقق تعهدات بین‌المللی این کشور، از جمله در زمینه‌ی حقوق بشر و حقوق زنان، به نفع مردم افغانستان است.

ب. امنیت

۱۸. از ۱ نوامبر ۲۰۲۵ تا ۳۱ جنوری ۲۰۲۶، سازمان ملل متحد ۲۶۶۰ گزارش مرتبط به حوادث امنیت و مصئونیت را ثبت کرد که نشان‌دهنده افزایش ۲۷.۸ درصدی در مقایسه با عین زمان در سال گذشته می‌باشد.

۱۹. از ۱ نوامبر تا ۳۱ جنوری گروه‌های مسلح مخالف هیچ تهدید قابل توجهی علیه کنترل مقامات حاکم بر قلمرو کشور ایجاد نکردند. در ولایات بدخشان، بلخ، فاریاب، هرات، کنر، کندز، کابل، قندهار، لوگر و پنجشیر، گروه‌های جبهه آزادی افغانستان، جبهه مقاومت ملی، جبهه بسیج، جنبش آزادی اسلامی مردم افغانستان و جنبش آزادی افغانستان مسئولیت مجموعاً ۳۶ رویداد را بر عهده گرفتند که از جمله ۱۴ مورد آن تأیید شد. این رویدادها شامل حملات پراکنده با راکت و نارنجک دستی و تیراندازی به پوسته‌ها و کاروان‌های مقامات حاکم بود.

۲۰. در ۱۹ جنوری، یک انفجار در داخل یک رستوران چینی در شهر کابل رخ داد. شاخه خراسان داعش مسئولین این حمله را بر عهده گرفت و تصویری از عامل انتحاری ادعا شده را منتشر کرد. مقامات حاکم کماکان علیه این گروه اقدام می کنند، که ارزیابی می شود توان عملیاتی و جنگی قابل توجهی را حفظ کرده است (مراجعه شود به S/2026/44).

۲۱. از ۱ نوامبر ۲۰۲۵ تا ۳۱ جنوری ۲۰۲۶، چندین رویداد در امتداد مناطق مرزی با جمهوری اسلامی ایران و پاکستان رخ داد. در ۶ نوامبر، نیروهای امنیتی مقامات حاکم افغانستان و نیروهای امنیتی پاکستان با یکدیگر درگیر شدند که این درگیری مناطق مسکونی و زیربناها در ولایت قندهار را متاثر ساخت. در همان روز، نیروهای امنیتی مقامات حاکم افغانستان و نیروهای امنیتی ایران نیز در امتداد مرز ولایت نیمروز با یکدیگر درگیر شدند که در نتیجه آن، مرز به طور مؤقت بسته شد. در ۹ و ۱۱ نوامبر، نیروهای امنیتی مقامات حاکم افغانستان و پاکستان در امتداد مرز ولایات خوست و پکتیکا به تبادل آتش سلاح های سبک پرداختند. در ۴ دسامبر، به سوی افرادی که تلاش داشتند از ولایت پکتیکا وارد پاکستان شوند، تیراندازی صورت گرفت. در ۵ دسامبر، درگیری هایی میان نیروهای امنیتی مقامات حاکم و پاکستانی در دو نقطه در امتداد مرز ولایت قندهار رخ داد. از ۷ الی ۱۷ جنوری، درگیری های مکرر در امتداد مرز افغانستان و پاکستان در ولایت کنر رخ داد. در ۱۹ و ۲۰ جنوری، درگیری هایی در امتداد مرز افغانستان و پاکستان در ولسوالی معروف ولایت قندهار ثبت شد. در ۳۱ جنوری، در ولسوالی لعلپور ولایت ننگرهار، پس از آنکه نیروهای امنیتی پاکستان شروع به ساخت یک برج در نزدیکی حصار مرزی کردند، تبادل آتش با هاوان و سلاح های سنگین میان نیروهای امنیتی مقامات حاکم افغانستان و پاکستان به وقوع پیوست.

۲۲. در ۲۴ دسامبر و ۱۸ و ۲۹ جنوری، گزارش ها نشان می دهد که نیروهای مرزی تاجیکستان با افرادی که تلاش داشتند از ولایت بدخشان افغانستان وارد تاجیکستان شوند، مواجه شدند که در نتیجه آن تلفات ملکی به میان آمد.

۲۳. از ۱ نوامبر تا ۳۱ جنوری، چندین حمله هوایی و فعالیت طیاره های بی سرنشین در نقاط مختلف افغانستان گزارش شد. نظارت طیاره های بی سرنشین توسط باشندگان محل بر فراز ولسوالی هایی در ولایات غزنی، قندهار، خوست، وردک، پنجشیر و پکتیکا مشاهده شد. در ۴ نوامبر، یک حمله طیاره بی سرنشین به یک مسجد در ولایت ننگرهار منجر به کشته شدن یک فرمانده ارشد تحریک طالبان پاکستان شد. حملات هوایی در ۲۵ نوامبر در ولایات خوست، کنر و پکتیکا ادامه یافت و در ۳ و ۱۴ دسامبر نیز ولایت غزنی گزارش گردید. در ۱۳ دسامبر، انفجار مواد منفجره در نزدیکی یک منزل شخصی در ولایت کنر منجر به کشته شدن سه عضو مظنون تحریک طالبان پاکستان شد. همچنین در ۱۳ جنوری، یک حمله طیاره بی سرنشین در ولسوالی گوشته ولایت ننگرهار گزارش شد که در نتیجه آن چندین غیرنظامی زخمی شدند.

۲۴. از ۱ نوامبر تا ۳۱ جنوری، سازمان ملل متحد ۴۷ رویداد مرتبط با امنیت و مصئونیت را که به طور مستقیم بر کارمندان آن تاثیر گذاشته است، ثبت کرد در حالیکه در دوره ی مشابه سال گذشته ۴۲ رویداد ثبت شده بود. مسئولین وزارت دفاع مقامات حاکم مسئولیت اجرای محدودیت ها بر دسترسی کارمندان داخلی زن سازمان ملل متحد به اماکن این سازمان در کابل را به وزارت بالفعل امور داخله سپردند. این وضعیت پیش از این نیز در مورد دفاتر سازمان ملل متحد در خارج از کابل تطبیق می شد.

ج. همکاری های منطوقی

۲۵. در ۱۲ دسامبر، در حاشیه‌ی مجمع بین‌المللی صلح و اعتماد سازی در عشق آباد، مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران و قاسم ژومارت توکایف، رئیس‌جمهور قزاقستان بیانیه‌ی مشترک صادر کردند که در آن بر اهمیت افغانستانی باثبات و امن تأکید شد. در ۱۴ دسامبر، نمایندگان ویژه چین، جمهوری اسلامی ایران، پاکستان، روسیه، تاجکستان، ترکمنستان و ازبکستان در تهران گرد هم آمدند تا در باره وضعیت افغانستان گفت‌وگو کنند. گزارش‌ها حاکی از آن است که شرکت کنندگان بر اهمیت گفت‌وگوی منطقه‌ای، چالش ناشی از تروریزم برخاسته از افغانستان برای منطقه، و نیز ضرورت بر ثبات منطقه‌ای و ادغام اقتصادی تأکید کردند. در ۲۰ دسامبر، در اعلامیه‌ی توکیو که در نخستین نشست سران گفت‌وگوی "آسیای مرکزی به اضافه‌ای جاپان در توکیو صادر شد، شرکت کنندگان، از جمله رؤسای دولت‌ها و حکومت‌ها، بار دیگر علاقه و تعهد خود را نسبت به تأمین ثبات وضعیت افغانستان مورد تأکید قرار دادند.

۲۶. در پی نشر بیانیه‌ی مشترک پس از گفت‌وگوی استراتژیک وزیران امور خارجه چین و پاکستان در ۴ جنوری در بیجنگ، دو کشور توافق کردند که همراه با جامعه‌ی بین‌المللی برای تشویق مقامات حاکم در افغانستان به منظور ایجاد یک چارچوب سیاسی فراگیر، اتخاذ پالیسی‌های معتدل، تمرکز بر انکشاف باثبات و پیگیری سیاست حسن همجواری همکاری کنند و همچنین به افغانستان در بازپوستن به جامعه‌ی بین‌المللی کمک نمایند. آنها همچنین خواستار اقداماتی آشکارتر و واقعی‌تر برای از میان بردن تمامی سازمان‌های تروریستی مستقر در افغانستان شدند؛ سازمان‌هایی که امنیت منطقه‌ای و جهانی را تهدید می‌کنند. افزون بر این، دو کشور بر ضرورت به جلوگیری از استفاده‌ی سازمان‌های تروریستی از قلمرو افغانستان برای به خطر انداختن سایر کشورها تأکید کردند.

۲۷. در ۲۰ اکتوبر، قربان‌قلی بیردی محمدوف، رهبر ملی و رئیس مجلس بزرگان ترکمنستان، از محل ساخت پروژه‌ی خط لوله گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان (تاپی) در ولایت هرات دیدار کرد تا پیشرفت بخش مربوط به افغانستان در این پروژه را ارزیابی کند. در ۱۲ نوامبر، طارق‌علی بخیت، معاون سرمنشی سازمان همکاری اسلامی و نماینده ویژه این سازمان برای افغانستان، در کابل با وزیر بالفعل امر به معروف و نهی از منکر؛ شیخ ندا محمد ندیم، وزیر بالفعل تحصیلات عالی؛ و شیخ شهاب‌الدین دلاور، رئیس بالفعل جمعیت هلال احمر افغانستان دیدار کرد. از ۱۵ تا ۱۸ نوامبر، یک هیئت عالی‌رتبه از تاجیکستان به رهبری خسرو صاحب‌زاده، نماینده ویژه این کشور، با محمد حسن، رئیس الوزرای بالفعل؛ امیرخان متقی، وزیر بالفعل امور خارجه؛ نورالله نوری، وزیر بالفعل امور سرحدات و قبایل؛ و عبدالحق وثیق، رئیس بالفعل ریاست عمومی استخبارات دیدار کرد. این گفت‌وگوها عمدتاً بر امنیت مرزی و روابط دوجانبه متمرکز بود.

۲۸. به تاریخ ۹ دسامبر، یرکین توکوموف، نماینده ویژه قزاقستان، در کابل با امیرخان متقی، وزیر بالفعل امور خارجه، و سراج‌الدین حقانی، وزیر بالفعل امور داخله ملاقات کرد. در این دیدار در پیرامون پروژه‌های اقتصادی، امنیت مرزی و مبارزه با مواد مخدر گفت‌وگو شد. در ۱۷ دسامبر، باقیت سیدیکوف، وزیر اقتصاد و تجارت قرغیزستان با عبدالسلام حنفی، معاون اداری رئیس الوزرای بالفعل و نورالدین عزیزی، وزیر بالفعل صنایع و تجارت ملاقات نمود. در این نشست مسائل اقتصادی مورد بحث قرار گرفت و همچنین خانه تجارت قرغیزستان در کابل افتتاح شد. در ۱ فبروری، رشید میردوف، معاون رئیس کابینه وزیران و وزیر امور خارجه ترکمنستان، در ولایت هرات با عبدالغنی برادر، معاون اقتصادی رئیس الوزرای بالفعل دیدار نمود. در این ملاقات در باره پروژه‌های زیربنایی فرامرزی، به شمول خط لوله گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان (تاپی) گفت‌وگو شد.

۲۹. از ۱۶ تا ۲۱ دسامبر، نور جلال جلالی، وزیر بالفعل صحت عامه افغانستان، رهبری هیئتی را بر عهده داشت و به دهلی‌نو سفر کرد. وی در دومین اجلاس جهانی طب سنتی سازمان جهانی صحت شرکت کرد و همچنین در باره همکاری در بخش سلامت با جگت پراکاش، وزیر صحت و رفاه خانواده هند؛ کیرتی وردهان سنگه، وزیر

مشاور در امور خارجه؛ و پراتاپراو جادهاو، وزیر مشاور (با مسئولیت مستقل) وزارت آيوش (آيورويدا، يوگا و طبيعت درمانی، يونانی، سیدها و طب خانگی) گفت‌وگو نمود. از ۱۱ تا ۱۳ جنوری، وزیر بالفعل تحصیلات عالی افغانستان به عمان سفر کرد و با مقامات وزارت تحصیلات عالی عمان دیدار نمود و در باره تقویت همکاری‌های دوجانبه اکادمیک و علمی گفت‌وگو نمود.

۳۰. یوناما به حمایت از همکاری‌های منطقه‌ای ادامه داد و با برگزاری جلسات اطلاع‌دهی با نمایندگان دیپلماتیک مستقر در کابل و تسهیل تعامل بین مردم افغانستان، از جمله مقامات حاکم و سایر افغان‌های ذیدخل، و بازیگران منطقه‌ای در حوزه‌های حمل و نقل، تجارت، محیط زیست و دسترسی به دهلزهای بشردوستانه همکاری نمود. در ۲۷ و ۲۸ نوامبر، معاون خاص سرمنشی (در امور سیاسی) و سرپرست یوناما در نشست معاونان وزیران امور خارجه کشورهای آسیای مرکزی که توسط مرکز منطقه‌ای دیپلوماسی پیشگیرانه سازمان ملل متحد برای آسیای مرکزی برگزار شد، در آلماتای قزاقستان شرکت کرد.

۳. حقوق بشر

۳۱. در طول دوره‌ی گزارش‌دهی، درگیری‌ها میان نیروهای حاکم و نیروهای امنیتی پاکستان باعث تلفات دست‌کم ۵۰ فرد ملکی (۲۴ کشته و ۲۶ زخمی) در افغانستان شد. بیشتر این تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی و گلوله‌باری‌های فرامرزی در ولایات فندهار، خوست، پکتیکا، ننگرهار و کنر بوده است. در ۲۸ دسامبر، وزارت امور خارجه پاکستان به صورت کتبی به یوناما اطلاع داد که باوجود به شریک ساختن اطلاعات با مقامات حاکم، "نیروهای حاکم همواره هنگامی به تیراندازی فرامرزی متوسل می‌شوند که نیروهای پاکستانی در سمت مرز خود اقدامات ضد تروریستی را انجام می‌دهند" و تاکید کردند که پاکستان "همیشه خودداری نشان داده و تنها در حالت دفاع از خود عمل کرده است". در ۵ فبروری، وزارت بالفعل امور خارجه افغانستان به صورت کتبی به یوناما اطلاع داد که "اتهاماتی مبنی بر اینکه حملاتی علیه پاکستان از خاک افغانستان انجام شده است" را رد می‌کند و خواستار رعایت "اصول بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌الملل" در انجام عملیات‌های نظامی فرامرزی شد.

۳۲. در ۱۹ جنوری، یک حمله انتحاری در رستوران چینی در کابل به وقوع پیوست. در این حمله دست‌کم ۷ نفر کشته و ۱۳ نفر زخمی شدند. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام مسئولیت این حمله را بر عهده گرفت.

۳۳. از ۲ تا ۵ جنوری، در ولسوالی چاه‌آب ولایت تخار، صدها نفر از ساکنان در اعتراض به آسیب‌های زیست محیطی و کمبود آب ناشی از استخراج طلا در منطقه تجمع کردند. نگهبانان مسلح یک شرکت استخراج طلا به سمت معترضان شلیک کردند که منجر به مرگ چهار فرد ملکی و زخمی شدن هشت تن دیگر شد. همچنین، یک محافظ شرکت استخراج طلا نیز کشته شد.

۳۴. مواد منفجر ناشد کماکان به افراد ملکی، به ویژه کودکان، آسیب می‌رساند. در طول دوره‌ی گزارش‌دهی، مجموعاً ۲۶ فرد ملکی (۶ مرد، ۱ زن، ۳ دختر و ۱۶ پسر) کشته شدند و ۶۹ نفر (۱۷ مرد، ۶ زن، ۱۲ دختر و ۳۴ پسر) مجروح شدند.

۳۵. در دوره زمانی ۶ نوامبر تا ۲۵ جنوری، یوناما دست‌کم ۱۲ مورد اعدام‌های خودسرانه (توسط اعضای مقامات حاکم و افراد ناشناس)، ۲۹ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و ۶ مورد شکنجه و بدرفتاری با مقامات

پیشین دولت و اعضای پیشین نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، به شمول کسانی که به افغانستان بازگشته اند، را مستند کرد.

۳۶. یوناما ۳۱۶ مورد مجازات بدنی را مستند کرد که از سوی مقامات حاکم (بالای ۳۰ زن، ۲۸۱ مرد، ۱ دختر و ۴ پسر) برای جرایمی که توسط مقامات حاکم تعریف شده است، به شمول زنا، فرار از منزل، همجنس‌گرایی، مصرف الکل و قمار، اجرا شد.

۳۷. در ۲ دسامبر، در یک استدیوم ورزشی در ولایت خوست، مقامات حاکم یک مرد محکوم به قتل را به صورت علنی اعدام کردند. حکم وی توسط سه محکمه بالفعل (ابتدائیه، مرافعه و ستره محکمه) تأیید شده بود. این دوازدهمین اعدام علنی با تأیید قوه قضائیه است که از زمان تسلط طالبان در افغانستان انجام شده است.

۳۸. از ۱ اکتوبر تا ۳۱ دسامبر، گروه کاری کشوری نظارت و گزارش‌دهی در باره کودکان و منازعات مسلحانه در افغانستان حدود ۳۰۰ مورد نقض جدی را که دست‌کم بر ۲۰۰ کودک، به شمول ۴۹ دختر، تأثیر گذاشته بود تأیید کرد. رایج‌ترین موارد نقض شامل کشتن و قطع اعضای بدن، حمله به مکاتب و شفاخانه‌ها، و محروم کردن از دسترسی بشردوستانه بود که جمعاً دست‌کم ۷۵ درصد از کل موارد نقض تأیید شده را تشکیل می‌دادند.

۳۹. یوناما مواردی را مستند کرد که در آن افرادی که به انتشار محتوا در شبکه‌های اجتماعی متهم شده بودند و این محتوا توسط مقامات حاکم نامناسب تلقی می‌شد، با تهدید، بازداشت و توقیف خودسرانه مواجه شدند. در ماه نوامبر، نویسندگان، ناشران و کتاب‌فروشان در برخی ولایات توسط وزارت بالفعل اطلاعات و فرهنگ افغانستان موظف شدند که پیش از انتشار، پیش نویس کتاب‌ها توسط کمیسیون ارزیابی کتاب این وزارت بررسی شود. محتوایی که با مقررات مقامات حاکم مطابقت نداشت، ویرایش می‌شد و به کتاب‌فروشان دستور داده شد که کتاب‌های ممنوعه را نفروشدند. مقامات حاکم همچنین ممنوعیت تصاویر موجودات زنده را با شدت‌های مختلف در دست‌کم ۲۵ ولایت اعمال کردند که بر توانایی فعالیت بخش رسانه‌ای تأثیر گذاشت. آخرین ولایت‌هایی که تحت تأثیر قرار گرفتند شامل هرات، پروان و ارزگان بودند.

۴۰. از ۴ نوامبر، در ولایت هرات، نیروهای امنیتی و محتسبین وزارت بالفعل امر به معروف و نهی از منکر افغانستان به زنانی که برقع (پوشش کامل بدن با جالی روی چشم‌ها) به تن نداشتند، اجازه دسترسی به خدمات عمومی و خصوصی را ندادند. در ۹ نوامبر، سخنگوی این وزارت به صورت علنی انکار کرد که به زنان دستور داده شده باشد که برقع بپوشند. از اواسط نوامبر، به نظر می‌رسد الزام پوشیدن برقع تساهل یافته است. با این حال، یوناما مواردی را مستند کرده است که در آن زنانی که چادری نداشتند، از دسترسی به وسایط ترانسپورتی عمومی و خدمات صحتی محروم شدند.

۴۱. زنان بیشتر از استخدام در سکتور عامه محروم شدند. در ماه جنوری، بسیار از کارمندان دولتی زن که پیشتر از حضور در محل کار منع شده و حقوق استاندارد ۵۰۰۰ افغانی (حدود ۷۷ دالر) دریافت می‌کردند، اطلاع یافتند که دریافت حقوق آنها به طور کامل متوقف خواهد شد یا از سمت‌های برکنار شده‌اند. در ۱۴ نوامبر، مرکز امتحانات ملی مقامات حاکم در افغانستان امتحان فراغت ۲۰۲۵ محصلین طبی را برگزار کرد. هیچ زنی اجازه شرکت در این امتحان را نداشت.

۴۲. اداره تنظیم امور محابس مقامات حاکم گزارش داد که تا تاریخ ۳۱ جنوری، جمعیت زندان‌های کشور شامل ۱۶۰۰۰ تا ۱۷۰۰۰ محکوم بود و بقیه در بازداشت قبل از محاکمه به سر می‌برند. این اداره تعداد دقیق بازداشت‌شدگان در توقیف‌خانه‌ها را مشخص نکرد. در حالی که نهادهای سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌ها حمایت محدودی از زندانیان، از جمله در زمینه نیازهای زمستانی، ارائه کرده‌اند، این اداره کماکان در جستجوی

حمایت بیشتر برای زندانیان در حوزه‌های تغذیه، خدمات صحی، آموزش‌های حرفوی و تعلیمی، منجمله از سایر نهادهای مقامات حاکم، بوده است.

۴۳. مشورت‌های سراسری که بین ۱ تا ۲۵ دسامبر توسط دفتر سازمان ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان (دفتر ملل متحد برای زنان)، سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) و یوناما با ۸۰۹ زن در تمامی ۳۴ ولایت و با ۱۶۷ مرد در ۱۴ ولایت انجام شد، نشان می‌دهد که دسترسی زنان به عدالت همچنان رو به وخامت است. در حالی که مقامات حاکم، افزون بر محدودیت‌های گسترده‌تر بر حقوق زنان، فرامین و اوامری را در تأیید از حق زنان برای ارث و انتخاب همسر صادر کرده‌اند، بیشتر زنان مصاحبه‌شونده - به ویژه در مناطق روستائی - از این تدابیر آگاهی نداشتند و هیچ نشانه‌ای از اجرای آنها گزارش نکردند. میکانیزم‌های رسمی عدالت به طور گسترده غیر قابل دسترس تلقی می‌شوند، به گونه‌ای که تنها یک زن در برابر هر چهار مرد مصاحبه‌شونده گزارش داده است که به محاکم دسترسی دارد. زنان در مقایسه با میکانیزم‌های عدلی و قضائی بدیل، کمترین مراجعه را به نهادهای عدلی و قضائی مقامات حاکم دارند. بسیاری از آنان برای پیگیری قضایا به اقارب مرد وابسته اند یا در موارد نادرتر از شبکه‌های غیررسمی زنان کمک می‌گیرند.

۴. انکشاف اقتصادی، هماهنگی تمویل کنندگان و مؤثریت کمک‌ها

۴۴. افغانستان با فشارهای به هم پیوسته‌ی بشردوستانه، اقتصادی و دیموگرافیکی مواجه است که ناشی از بازگشت گسترده جمعیت از کشورهای همسایه، کاهش کمک‌های مالی بین‌المللی، بلایای طبیعی و اختلال در تجارت می‌باشد. نیازهای بشردوستانه کماکان شدید باقی مانده است و آسیب‌پذیری‌ها در بخش‌های مختلف به طور فزاینده‌ای عمیق‌تر می‌شوند.

۴۵. زمین‌لرزه‌ها در ماه‌های آگست و نوامبر بخش‌های شرقی و شمال افغانستان را به شدت ویران کرد و در نتیجه بیش از ۲۱۰۰ نفر کشته و ۳۶۰۰ تن زخمی شدند و تخریب گسترده منازل مسکونی و زیربناهای حیاتی به وقوع پیوست. ارزیابی مشترک سریع نیازهای بازسازی که با مشارکت سازمان ملل متحد، بانک انکشاف آسیایی، اتحادیه اروپا و گروه بانک جهانی انجام شد، نیازهای قابل توجه بازسازی را در بخش‌های مسکن، زیربناها، صحت، آموزش و آب شناسائی کرد و بر ضرورت پیوند دادن پاسخ‌های بشردوستانه با تلاش‌های اولیه بازسازی و تقویت تاب‌آوری تأکید نمود. سیلاب‌های ناگهانی در ۱ جنوری نیز نیازها را بیشتر تشدید کرد. در مجموع، این شوک‌های مکرر و پی‌هم نشان دهنده‌ی آسیب‌پذیری بلند افغانستان در برابر بلایای مرتبط با تغییرات اقلیمی بوده و بر ضرورت اتخاذ رویکردهای یکپارچه، مبتنی بر مدیریت خطر و متمرکز بر تاب‌آوری در حوزه‌های بشردوستانه، بازسازی و توسعه تأکید می‌کند.

۴۶. حدود ۲.۷۸ میلیون افغان در طول سال ۲۰۲۵ به کشور بازگشتند که شامل بیش از ۱.۹ میلیون نفر از (جمهوری اسلامی) ایران، ۸۹۸،۷۰۳ تن از پاکستان و ۱۷۰،۰۰۰ نفر از ترکیه، به شمول بازگشت اجباری و برگشت تحت شرایط نامساعد، می‌شود. بسیاری از بازگشت‌کنندگان، به ویژه خانواده‌هایی که سرپرستی آن‌ها بر عهده زنان است و همچنین کودکان، فاقد اسناد مدنی هستند که این امر دسترسی آنان به خدمات و فرصت‌های معیشتی را محدود می‌سازد. نظارت پس از بازگشت که توسط دفتر کمیشنری عالی سازمان ملل متحد برای مهاجرین (UNHCR) در سال ۲۰۲۵ روی دست گرفته شد، نشان داد که بازگشت‌کنندگان در مناطق آسیب‌پذیر سکونت گزیده‌اند که با فقر روزافزون و دسترسی محدود به خدمات روبرو هستند و بسیاری از آنان به دلیل نبود سرپناه، زمین یا فرصت‌های معیشتی قادر به بازگشت به مناطق اصلی خود نیستند. در جریان دوره‌ی گزارش‌دهی، سازمان ملل متحد نگرانی‌های جدی مرتبط با محافظت را که روی بازگشت‌کنندگان تأثیر می‌گذارد، از جمله گزارش‌هایی در باره اقدامات انتقام

جویانه علیه برخی گروه‌ها، منجمله مقامات پیشین دولتی و اعضای سابق نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، مستند کرده است. در پنجمین مجمع هماهنگی عالی‌رتبه که در ۱۸ نوامبر برگزار شد و ریاست آن را مشترکاً معاون نماینده خاص سرمنشی برای افغانستان، هماهنگ کننده مقیم و هماهنگ کننده بشردوستانه و سرپرست وزارت امور خارجه مقامات حاکم بر عهده داشتند، بحث‌ها بر راه‌حل‌های پایدار، از جمله ابتکاراتی برای ایجاد شهرک‌ها، متمرکز بود. این نشست به توافقی برای تقویت پیگیری‌های فنی و مسلکی میان وزارت‌خانه‌های ذیدخل مقامات حاکم و نهادهای سازمان ملل متحد در زمینه‌ی ادغام مجدد بازگشت کنندگان، معیشت و ارائه خدمات اساسی انجامید.

۴۷. به اساس گزارش ناظر اقتصادی که در ماه دسامبر توسط بانک جهانی منتشر شد، با وجود رشد محدود اقتصادی، پیش‌بینی می‌شود که تولید ناخالص داخلی سرانه در سال مالی ۲۰۲۵ حدود ۴ درصد کاهش یابد، زیرا افزایش جمعیت برخاسته از میزان بلند زاد و ولد و هم بازگشت‌های اخیر جمعیت، از رشد تولید اقتصادی پیشی گرفته است. سرمایه‌گذاری ضعیف سکتور خصوصی و دسترسی محدود به منابع مالی همچنان روند تشکیل سرمایه را کند ساخته و در نتیجه، با وجود اندکی بهبود در مصرف داخلی سکتور خصوصی که با ورود بازگشت کنندگان مرتبط است، دستاوردهای بهره‌وری را محدود کرده است.

۴۸. گزارش بانک جهانی کاهش تجارت خارجی را در پی بسته‌ماندن طولانی مدت مرز میان افغانستان و پاکستان ثبت کرده است. کسری تجاری در ماه دسامبر نسبت به ماه قبل ۵ درصد افزایش یافت و به حدود ۱،۰۲ میلیارد دالر رسید. این کسری در طول ۵ ماه نخست سال مالی ۲۰۲۵ به ۸،۵ میلیارد دالر بالغ شد که معادل ۳۹ درصد از تولید ناخالص داخلی سالانه کنونی افغانستان است. هرچند مسیرهای جایگزین تجاری تا حدی کمبودهای عرضه را کاهش دادند، ولی افزایش هزینه‌های حمل و نقل و لوژستیک توان رقابت صادراتی را تضعیف کرد. در عین حال، افزایش هزینه‌های واردات به رشد تورم و کاهش قدرت خرید خانوارها نیز انجامیده است.

۴۹. بسته‌ماندن مرز با پاکستان کماکان بر تجارت، آزادی رفت و آمد و فعالیت‌های بشردوستانه تاثیر گذاشت و سبب تأخیر در انتقال حدود ۵،۵۰۰ تن محموله سازمان ملل متحد به ارزش نزدیک به ۲۵ میلیون دالر که شامل مواد غذایی و تجهیزات طبی بود، شد. در ۴ دسامبر، پاکستان گذرگاه‌های مرزی تورخم و چمن را تنها برای انتقال محموله‌های بشردوستانه سازمان ملل متحد بازگشائی کرد؛ با این حال، محدودیت‌ها در سوی افغانستان همچنان مانع از سرگیری کامل جریان‌های عبور و مرور فرامرزی گردید.

۵۰. بر اساس گزارش بانک جهانی، نرخ تورم در مجموع در سطح نسبتاً معتدلی باقی ماند، اما در ماه دسامبر نشانه‌هایی از افزایش فشارهای تورمی، به ویژه در مناطق شهری و مناطقی که میزان بازگشت کنندگان هستند، مشاهده شد. در ماه نوامبر، تورم سرفصل نسبت به سال قبل به ۴،۷ درصد رسید، در حالی که این رقم در ماه اکتوبر ۳،۰ درصد بود. این افزایش عمدتاً ناشی از بالا رفتن قیمت مواد غذایی و افزایش هزینه‌های مسکن، خدمات صحتی و حمل‌ونقل بوده است. قیمت مسکن نسبت به سال قبل ۱۳ درصد افزایش یافته که بازتاب دهنده تقاضای بالای اجاره در پی بازگشت جمعیت است. در همین حال، تورم به ۵،۸ درصد رسید که نشان‌دهنده فشارهای گسترده‌تر قیمتی است، با وجود آن که ثبات نسبی در ارزش پول حفظ شده است.

۵۱. در ماه دسامبر، دفتر آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) یک برنامه کارآموزی را با هدف حمایت از ۶۰ زن جوان افغان و با همکاری یک بانک خصوصی در افغانستان به منصفی اجرا گذاشت. همچنین این سازمان، با همکاری اتحادیه اروپا، ابتکاری را برای ۷۵۰۰ جوان و بزرگسال افغان راه‌اندازی کرد که روی زنان و دختران متمرکز بود. در ماه فبروری، پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP) یک گزارش جامع نقشه‌برداری از سکتور خصوصی در افغانستان را منتشر کرد. در این گزارش، نقش این سکتور در بهبود و احیای اقتصادی مورد تأکید قرار گرفته، موانع ساختاری آن ارزیابی شده و فرصت‌های رشد در بخش‌های مختلف شناسائی گردیده است. همچنین در این گزارش بر مشارکت اقتصادی زنان به عنوان یک پیش‌شرط اساسی تأکید شده است.

۵۲. به تاریخ ۹ فبروری، یوناما سومین نشست گروه کاری سکتور خصوصی تحت چارچوب پروسه دوحه را برگزار کرد. این نشست به صورت ترکیبی حضوری و مجازی در کابل دایر شد و مقامات حاکم، کشور های عضو، نهاد های سازمان ملل متحد و نمایندگان مرد و زن سکتور خصوصی را گرد هم آورد. این نشست شامل دو جلسه بود که هدف آن بررسی پیشرفت های انجام شده تاکنون، چالش های دوامدار و حوزه های تمرکز برای دوره ی بعدی بود. این جلسات به ترتیب بر رشد و شمولیت فعالیت های سکتور خصوصی و بر یکپارچگی و شفافیت معاملات مالی متمرکز بود.

۵۳. سازمان ملل متحد به تسهیل انتقال پول نقد برای حمایت از عملیات بشردوستانه ادامه داد. در مجموع، مبلغ ۶۴۰ میلیون دالر در سال ۲۰۲۵ برای نهاد های سازمان ملل متحد و مؤسسات غیردولتی تأیید شده، وارد شد. این رقم در مقایسه با ۱،۲۸ میلیارد دالر وارد شده در سال ۲۰۲۴، کاهش را نشان می دهد که ناشی از کاهش جریان کمک ها و افزایش استفاده از انتقال های بانکی برای تامین مجدد حساب ها است. در جنوری، یوناما نخستین نشست فنی میان سکرتریت گروه اوراسیا برای مبارزه با پول شویی و تمویل تروریسم و مرکز تحلیل معاملات و گزارش های مالی افغانستان را تسهیل کرد. این نشست بر بررسی حوزه های بالقوه ی همکاری های فنی متمرکز بود.

۵۴. در ماه دسامبر، کمیته نظارت صندوق امانتی ویژه برای افغانستان دو ابتکار را با تخصیص مجموعی ۱۷،۰۹ میلیون دالر تصویب کرد. ابتکار اول به توانمندسازی و توان بخشی اقتصادی افرادی می پردازد که در حال بهبود از اختلال مصرف مواد مخدر هستند و ابتکار دوم به حمایت از ادغام بازگشت کنندگان از جمهوری اسلامی ایران در جوامع افغانستان و پیشبرد راه حل های پایدار برای جمعیت های آواره کمک می کند.

۵۵. در طول دوره ی گزارش دهی، تسهیلات تضمین اعتباری با حمایت پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP)، صندوق توسعه ی سرمایه سازمان ملل متحد و بنیاد تضمین اعتبارات افغانستان دسترسی به منابع مالی را برای سرمایه گذاران کوچک، خرد و متوسط فراهم کرد. تا ماه اکتوبر، مبلغ ۲۰ میلیون دالر وام به ۷۴۴۴ سرمایه گذار اعطا شد که شامل ۲۲۵۵ وام به سرمایه گذاران زن بود و ۱۸۷۹۱ شغل را حفظ کرد که از این میان ۴۷۰۱ شغل توسط زنان اشغال شده بود. همچنین، پروگرام انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP) از ۱۰۸۵ سرمایه گذار کوچک، خرد و متوسط متعلق با بازگشت کنندگان (حداقل ۶۰ درصد تحت رهبری زنان) حمایت کرد که به حفظ ۲۳۰۳ شغل (حداقل ۴۰ درصد برای زنان) کمک کرد. این اقدامات به پایداری معیشت زنان و بازگشت کنندگان کمک نمود.

۵۶. ارزیابی مشترک خطرات احتمالی سازمان ملل متحد برای سال ۲۰۲۶ که در دسامبر انجام شد، تایید کرد که در گل محیط پرخطر در افغانستان همچنان در حال وخیم تر شدن است. خطرات احتمالی مبنی بر انحراف کمک ها کماکان بالا باقی مانده است. در این ارزیابی، اقدامات مشترک کاهش خطرات احتمالی به منظور تقویت کنترل های داخلی و افزایش نظارت بر شرکاء تشریح شد.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۷. ده ها سال جنگ، عدم انکشاف کافی و شکنندگی اقتصادی میلیون ها افغان را در وضعیت وخیم بشری قرار داد. این چالش ها با عدم مصئونیت غذایی حاد، خشکسالی اقلیمی، محدودیت ها بر زنان و دختران، بلایای مکرر طبیعی و بازگشت وسیع مهاجرین تشدید شد. تخمیناً، به تعداد ۲۱،۹ میلیون نفر، یا ۴۵ درصد جمعیت، به کمک های بشردوستانه در سال ۲۰۲۶ ضرورت دارند. نیازمندی های دارای اولویت شامل کمک های غذایی، تداوی سوء تغذیه حاد، خدمات صحتی ضروری، دسترسی به آب مصئون، و سرپناه اند که در جنب خدمات محافظتی، به ویژه برای زنان و دختران به آنها نیاز است.

۵۸. همکاران بشردوستانه به ارائه کمک به مقیاس وسیع ادامه دادند. از جنوری الی نوامبر ۲۰۲۵، شرکای همکار بشردوستانه برای ۱۶،۴ میلیون نفر دست کم یک نوع کمک، منجمله ۳،۷ میلیون نفر که سه یا بیشتر از سه نوع کمک دریافت کردند، کمک ارائه نمودند. حدود ۱۰،۰۱ میلیون نفر کمک های غذایی و معیشتی، ۷،۳ میلیون نفر مراقبت های صحتی، ۳،۴ میلیون نفر آب، کمک های حفظ الصحة و بهداشت، ۵،۹ میلیون نفر خدمات محافظتی، ۵،۳ میلیون نفر کمک های تغذیه، ۷۰۷۰۰۰ نفر مساعدت های آموزشی، و حدود ۶۱۷۰۰۰ نفر سرپناه اضطراری و کمک های غیرغذایی را دریافت کردند. از تاریخ ۲۰ جنوری، شرکای همکار بشردوستانه بیش از ۳۱۹۰۰۰ نفر را در ولسوالی های که از اثر زمین لرزه در ماه آگست متضرر شده بودند، کمک کردند.

۵۹. بازگشت جمعیت در سال ۲۰۲۵، ظرفیت پذیرش، مسکن، خدمات اساسی و معیشت را تحت فشار قرار داد. شرکای همکار کنسرسیوم مرزی بیش از یک میلیون بازگشت کننده را با فراهم کردن خدمات محافظتی، کمک های نقدی و غیرنقدی کمک کردند. شرکای همکار اطمینان حاصل نمودند که کمک های همه جانبه و فوری بشردوستانه در مرز برای همه بازگشت کنندگان قابل دسترس باشند.

۶۰. مصئونیت غذایی به شدیداً بدتر شد. طبق تحلیل منسجم طبقه بندی مراحل مصئونیت غذایی که در ماه دسامبر انجام شد، حدود ۱۷،۴ میلیون نفر به عدم مصئونیت غذایی حاد، از جمله ۴،۷ میلیون در مرحله چهارم (اضطراری) عدم مصئونیت غذایی قرار دارند. محدودیت های تأمین وجوه مالی، برنامه غذایی جهان (WFP) را واداشت تا میزان برنامه ی کمک های زمستانی خود را از ۴۰ درصد رسیدگی به نیازمندی های گرسنگی حاد در فصل زمستان ۲۰۲۴/۲۰۲۵ به ۲۳ درصد در فصل زمستان ۲۰۲۵/۲۶ کاهش دهد که این امر خانواده ها را به سوی مجادله با استراتژی های مضر، منجمله کار شاقه اطفال و ازدواج های قبل از وقت سوق می دهد. در ماه دسامبر، برنامه غذایی جهان (WFP) نزدیک به ۲ میلیون نفر با ارائه کمک های اضطراری غذایی و نقدی کمک کرد. از ماه اکتوبر الی دسامبر، اداره غذا و زراعت سازمان ملل متحد (UNFAO) به تعداد ۱،۱ میلیون نفر را از طریق ارائه کمک های عاجل و مبتنی بر بلندبردن تاب آوری و همکاری های زراعتی اعم از لحاظ مصئونیت عاجل غذایی و معیشت درازمدت، کمک کرد.

۶۱. افغانستان به یک بحران استثنایی سوء تغذیه اطفال مواجه است. تخمیناً ۷،۳ میلیون طفل زیر سن ۵ سال و ۱،۲ میلیون زن حامله و شیرده از سوء تغذیه حاد رنج می برند. از سپتامبر تا دسامبر، ۱۸۰۰۰۰ طفل زیر سن ۵ سال مصاب به سوء تغذیه حاد شدید تحت مداوا قرار گرفتند. به تعداد ۴۴۱۶۵۵ طفل زیر سن ۵ سال و ۲۷۱۱۶۰ زنان حامله و شیرده مصاب به سوء تغذیه حاد متوسط از طریق تغذیه تقویتی هدفمند مورد رسیدگی قرار گرفتند. در جریان سال ۲۰۲۵، کمبود وجوه مالی منجر به بسته شدن اجباری ۳۰۵ مرکز تغذیه در ۲۵ ولایت شد و خدمات برای بیش از ۸۸۰۰۰ طفل و زن آسیب پذیر را کاهش داد.

۶۲. خطرات صحت عامه کماکان در سطح حاد باقی ماند. از سپتامبر الی دسامبر، افغانستان ۳۱۰ مورد هشدار بیماری ساری را ثبت کرد. کاهش قابل توجه در وجوه مالی منجر به بسته شدن یا تعلیق ۴۵۵ مرکز صحتی شد که ۳،۸ میلیون نفر را متاثر کرد. سازمان جهانی صحت (WHO) و صندوق وجهی اطفال سازمان ملل متحد (یونیسف) به ارائه خدمات صحتی اساسی، از جمله مراقبت از آسیب روحی، صحت روانی و روانشناسی، و صحت مادر و نوزاد همچنان ادامه دادند. مرحله دوم کمپاین سراسری واکسین سرخکان در ماه نوامبر پایان یافت و ۸،۳ میلیون طفل واکسین شدند.

۶۳. افغانستان کماکان بلندترین میزان تلفات ناشی از مواد منفجره را در جهان دارد. بنابر کمبود وجوه مالی، فعالیت های ماین پاکی تا ۳۷ درصد در مقایسه با سال ۲۰۲۴ کاهش یافت. از اکتوبر الی دسامبر، واحد ماین پاکی به رهبری ملل متحد به هماهنگی فعالیت های سکتور ماین پاکی و انسجام فعالیت های دارای اولویت های بشردوستانه ادامه داد و ۲۴۶ بازدید [از ساحه]، ۶۲۸ پاسخ به تماس های تلفنی و تدابیر ماین پاکی را برای ۹ نهاد، از جمله مؤسسات غیردولتی، انجام داد.

۶۴. زنان و دختران کماکان با موانع شدیدی که دسترسی شان به خدمات ضروری را تضعیف می‌کند، مواجهه اند. ممنوعیت جاری بر آموزش‌های ثانوی ۲،۲ میلیون دختر بالغ را متأثر کرده که تأثیرات دوامدار بر محافظت، معیشت و همخوانی اجتماعی به‌جا می‌گذارد. به تعلیق درآوردن تحصیلات طبی زنان از ماه دسامبر ۲۰۲۴ بدینسو، موجودیت کارکنان صحتی مسلکی اناث را کاهش داده که این امر عرضه‌ی خدمات صحتی را تضعیف می‌کند. افغانستان همچنان با ۵۲۱ مرگ در هر ۱۰۰۰۰۰ ولادت زنده، یکی از بالاترین میزان مرگ و میر مادران در جهان را ثبت کرد. در پاسخ، صندوق وجهی جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA) به تعداد ۲۵۱۵ کارمند اناث مراقبت‌های صحتی را در سراسر کشور اعزام کرد.

۶۵. در ماه نوامبر، محدودیت‌های وضع شده از سوی مقامات حاکم در مرز اسلام‌قلعه مانع پرسونل اناث برای کمک با عودت‌کنندگان گردید و باعث تعلیق مؤقت خدمات شد. اگرچه دسترسی محدود بعداً به پرسونل اناث افغان داده شد و عرضه‌ی خدمات صحتی از سرگرفته شد، اما فعالیت‌ها محدود باقی ماند. از تاریخ ۶ جنوری، پس از مذاکرات، ملل متحد و شرکای همکار عملیات‌شان را از سر گرفتند. سطح لازم از کارکنان زن افغان و ارائه خدمات بین مرکز پذیرش و مرکز ترانزیت تقسیم شد، و مرکز ترانزیت کمک‌های غیرصحتی را به زنان و دختران عودت‌کننده ارائه می‌کرد. نهادهای سازمان ملل متحد و شرکای همکار بشردوستانه به نظارت و ارزیابی وضعیت ادامه می‌دهند.

۶۶. شرکای همکار بشردوستانه ۱۰۴۲ رویداد دسترسی در سراسر افغانستان را از جنوری تا دسامبر ثبت کردند که منجر به تعلیق مؤقت ۵۷۷ فعالیت بشردوستانه شد. رویدادها شامل بازداشت ۱۳۲ کارمند، از جمله ۱۲ نفر از پرسونل ملل متحد بود. رویدادها ۳۷ درصد نسبت به سال ۲۰۲۴ کاهش یافت که عمدتاً ناشی از کاهش فعالیت‌های بشردوستانه در نتیجه کمبود وجوه مالی بود.

۶. مبارزه علیه مواد مخدر

۶۷. مطابق به گزارش‌های دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC)، هرچند کشت خشخاش از زمان اجرای فرمان منع کشت در سال ۲۰۲۳ به طور قابل توجهی در سراسر کشور کاهش یافته است، اما تمرکز آن از مناطق جنوب غرب به شمال شرق منتقل شد.^۱ مواد مصنوعی و سوء استفاده از ادویه‌جات دارویی نشان‌دهنده‌ی مصرف مواد مخدر است.^۲ قریه جاتی که قبلاً تریاک کشت می‌کردند، از کاهش قابل توجهی وضعیت اجتماعی-اقتصادی خبر دادند، زیرا رو آوردن به کشت غلات، دسترسی به مواد غذایی را بهبود بخشیده، اما کاهش درآمد را جبران کرده نتوانست. حمایت از زراعت تا هنوز هم محدود باقی مانده است و به ۱۲ درصد از قریه جاتی که قبلاً خشخاش کشت می‌کردند، می‌رسد و در این حالی است که خلاها در دسترسی به خدمات صحتی، زیربنای آموزشی و مراقبت‌های صحتی زنان همچنان ادامه دارد.

۶۸. از نوامبر ۲۰۲۵ الی جنوری ۲۰۲۶، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC) به تعداد ۴۶۷۹ خانواده، به شمول ۱۰۳۰ خانواده به سرپرستی زنان، را از طریق برنامه یا همکاری در بخش آبیاری، محصولات زراعتی و معیشت، و آشنائی با بازار، و همچنان ۲۴ مرکز برای مصرف‌کنندگان مواد مخدر را کمک کرد. مجموعاً ۶۴۷۶ افراد ذینفع، منجمله ۲۲۵ زن، خدمات را در ۱۳ ولایت دریافت کردند.

^۱ دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC)، "پیامد اجتماعی - اقتصادی منع مواد مخدر در افغانستان با تمرکز در ولایت‌های شمال"، دسامبر ۲۰۲۵. موجود در سایت ذیل: www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Socio_Economic_breif_2025.pdf.

^۲ دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC)، ارزیابی مصرف مواد مخدر افغانستان، "فبروری ۲۰۲۶. موجود در سایت ذیل: www.unodc.org/documents/crop-monitoring/Afghanistan/Afghanistan_drug_use_assessment_2026.pdf.

۶۹. در چارچوب گروه کاری مبارزه با مواد مخدر که در قالب پروسه‌ی دوحه ایجاد شد، سازمان ملل متحد، کشورهای عضو، مقامات حاکم و شرکای بین‌المللی اقداماتی را برای رسیدگی به چالش‌ها در عرصه مبارزه با مواد در افغانستان شناسایی و تحقق بخشیدند. فعالیت‌های انجام شده شامل سیر علمی نمایندگان وزارت امور داخله از جمهوری اسلامی ایران در رابطه با جلوگیری از مصرف مواد مخدر براساس شواهد، و برگزاری سه ورکشاپ در ماه‌های اکتوبر و نوامبر با حمایت دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) و یوناما بود که هدف آن تسهیل همکاری میان مقامات حاکم، کشورهای عضو و کارشناسان تخنیک‌ی افغان، منجمله مردان و زنان افغان، در رابطه با پلان کاری مشترک بود که در نشست گروه کاری در ماه فبروری ۲۰۲۵ ارائه شد. همچنین اعضای گروه کاری در مورد همکاری با افغانستان در ورکشاپ وقایع در برابر مصرف مواد مخدر و جلسه تفهیم قانون در ماه دسامبر نیز بحث کردند. فعالیت‌های فوق به هدف تقویت گفتگوها، همکاری و پیروی از تعهدات بین‌المللی پیرامون مبارزه با مواد مخدر، تطهیر پول و مبارزه با تمویل تروریسم، قاچاق سلاح و مبارزه با تروریسم انجام شد.

۷۰. یوناما نشست چهارم گروه کاری مبارزه با مواد مخدر را به تاریخ ۳ فبروری، به شکل مجازی و حضوری در کابل برگزار کرد و مقامات حاکم، کشورهای عضو، نهادهای سازمان ملل متحد و کارشناسان امور اعم از زنان و مردان را گرد هم آورد. شرکت‌کنندگان نتایج کلیدی همکاری در رابطه با مبارزه با مواد مخدر در افغانستان را بررسی کردند، و چالش‌های کلیدی را برجسته و در مورد اقدامات ملموس و میکانیسم‌ها برای رسیدگی به آن چالش‌ها، بحث نمودند.

۷. حمایت از مأموریت

۷۱. به تاریخ ۳۱ دسامبر، میزان پُست‌های خالی در یوناما برای کارکنان بین‌المللی ۲۰ درصد، برای رضاکاران بین‌المللی سازمان ملل متحد ۲۵ درصد، برای رضاکاران داخلی سازمان ملل متحد ۱۱ درصد، برای افسران مسلکی داخلی ۲۱ درصد و برای کارکنان خدمات عمومی داخلی ۲۴ درصد بود، در حالی که میزان تصویب شده بالترتیب ۸،۳ درصد، ۹،۳ درصد، ۵ درصد، ۱۵،۵ درصد و ۱۱،۲ درصد بودند. تناسب کارکنان اناث در میان کارکنان بین‌المللی ۳۴ درصد، در بین رضاکاران بین‌المللی ملل متحد ۳۹ درصد، در بین رضاکاران داخلی ملل متحد ۱۱ درصد، در بین افسران مسلکی داخلی ۹ درصد و در بین کارکنان خدمات عمومی داخلی ۱۱ درصد بود.

۸. مشاهدات

۷۲. شرایط موجود افغانستان با ثبات نسبی است که خطرات عمیق بشری، سیاسی و اجتماعی-اقتصادی را پنهان می‌کند و این در حالی است که وضعیت حقوق بشر تا هنوز هم رو به وخامت است. پیامد‌های فزاینده‌ای کاهش کمک‌های بین‌المللی، عودت گسترده جمعیت، حوادث طبیعی و مختل شدن تجارت منطقه‌ای، فشار بیشتری را بر مردم افغانستان وارد می‌کند.

۷۳. تبعیض سیستماتیک دوامدار علیه زنان و دختران در افغانستان، نه تنها نصف جمعیت را از حقوق و کرامت انسانی شان محروم می‌کند، بلکه تعهدات کشور تحت قانون بین‌المللی حقوق بشر را نیز نقض می‌کند. همچنان این امر مانع ادغام مجدد افغانستان به نظام یا سیستم بین‌المللی می‌شود. اگرچه مقامات حاکم پیوسته بیان می‌کنند که ممنوعیت تعلیم دختران فراتر از صنف ششم "مؤقتی" است، اما این ممنوعیت به زودی وارد سال پنجم اش می‌شود. یکبار دیگر از مقامات حاکم می‌خواهم تا همه محدودیت‌ها علیه زنان و دختران را بردارند و به آنها اجازه دهند تا از حق تعلیم شان بطور کامل بهره‌مند شوند.

۷۴. محدودیت‌ها بر دسترسی زنان افغان به دفاتر ملل متحد، که اکنون از آن شش ماه میگذرد، توانایی این مأموریت را در اجرای کامل مأموریت‌اش و حمایت از مردم افغانستان در زمانی که نیازمندیها رو به افزایش است، به مخاطره می‌اندازد. تأمین دسترسی بدون مانع، بدون تبعیض و حساس به جنسیت برای همه فعالین بشردوستانه و پرسونل ملل متحد برای رسیدگی به آسیب پذیرترین مردم و حفظ بیطرفی فعالیت‌های ملل متحد و شرکای همکار آن یک امر ضروری است. این محدودیت‌ها منشور ملل متحد، امتیازات و مصئونیت‌های پرسونل ملل متحد را نقض میکنند. از مقامات حاکم می‌خواهم تا محدودیت‌ها را لغو و به پرسونل داخلی اناث اجازه بازگشت به محل کار شانرا بدهند.

۷۵. باوجود محدودیت‌های رسمی متعدد در برابر زنان و دختران، تاب‌آوری و خلاقیت زنان افغان در حفظ محیط عملیاتی قابل ستایش است. با این حال، ملل متحد با بسیاری از زنان افغان ملاقات کرده است و آنها نگرانی شانرا ابراز کرده‌اند که مبدا ممنوعیت‌های رسمی از سوی جامعه بین‌المللی "واقعیت جدید" تلقی شود و این امر سبب کاهش حمایت از زنان افغان شود. مراجع تمویل‌کننده می‌توانند زنان و مؤسسات به رهبری زنان را حمایت کنند و منابع مورد نیاز را برای آنها فراهم و تأمین وجوه مالی به آنها را در اولویت قرار دهند.

۷۶. ساحة مورد نگرانی دیگر صدور فرمان شماره ۱۲ مؤرخ ۸ جنوری ۲۰۲۶ در مورد "اصولنامه جزایی به محاکم" است و حاوی احکامی است که مغایر تعهدات کشور به قانون بین‌المللی حقوق بشر است که این کشور به آن متعهد است. ملل متحد و سایر شرکای همکار ذینفع نیاز دارند تا در مورد ماهیت رسمی و چگونگی اجرای این اصولنامه جزایی بررسی و وضاحت بیشتر داشته باشند.

۷۷. تلفات ملکی ناشی از خشونت درگیری‌های مرزی موجب نگرانی عمیق است. از طرف‌های مربوط می‌خواهم تا به تعهدات شان تحت قانون بین‌المللی، از جمله قانون بشردوستانه بین‌المللی عمل نمایند و محافظت از افراد ملکی را تأمین کنند. از تلاش‌های میانجی‌گری برای یافتن یک راه حل پایدار به مسایل مورد مناقشه استقبال میکنم و از طرف‌های درگیر می‌خواهم تا اختلافات شانرا از طریق دیپلماسی حل و فصل نمایند.

۷۸. گزارش‌ها پیرامون تداوم کشتارهای فراقانونی، دستگیری و بازداشت خودسرانه، و شکنجه و بدرفتاری در برابر مقامات دولتی سابق و اعضای نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان عمیقاً نگران‌کننده است. در حالی که اعلام عفو عمومی از سوی مقامات حاکم یک اقدام مثبت است، باید در عمل پیاده شود تا مصئونیت افراد متأثر تأمین شود و تحقیقات مکمل و شفاف در صورت نقض عفو انجام شود.

۷۹. اقدامات برای تنظیم رسانه‌ها، پخش و بیان عقیده بشکل آنلاین، توأم با انفاذ قانون امر به معروف و نهی از منکر، آزادی بیان و دسترسی مردم افغانستان به اطلاعات، را همچنان محدود می‌کند. این محدودیت‌ها اعتماد عامه را تضعیف، پاسخگویی را محدود، مانع گفتگوهای همه‌شمول گردیده و تشریک دانش و نظریات ضروری برای انکشاف، انسجام اجتماعی و ثبات پایدار افغانستان را محدود می‌سازد. بسیاری از رسانه‌ها به دلیل مشکلات مالی فعالیت‌های شانرا متوقف کرده‌اند، و اعمال محدودیت‌های بیشتر بقای سکتور رسانه‌ها را در کل به مخاطره می‌اندازد.

۸۰. ممنوعیت کشت خشخاش از سوی مقامات حاکم در ماه اپریل ۲۰۲۲ منجر به کاهش چشمگیر کشت در سراسر کشور طی سه سال گذشته گردید. این ممنوعیت به نفع جامعه بین‌المللی است، هرچند اجرای آن برای مقامات حاکم پر هزینه است، اما در میان ده‌ها قینی که مدت‌هاست به محصول غیرقانونی به عنوان منبع درآمد وابسته بوده‌اند، پسندیده نیست.

۸۱. مقیاس و شیوه عودت‌های عمدتاً غیردوطلبان از کشورهای همسایه تا هنوز هم یک چالش عمده است. بسیاری از عودت‌کنندگان به عدم سرپناه مناسب، معیشت و اسناد مواجه‌اند و جوامع میزبان به فشارهای فزاینده تهبه اسکان، زمین و خدمات روبرو هستند. بدون حمایت دوامدار از ادغام مجدد و معیشت، عودت کتلوی

مهاجرین خطر فقر، تنش های اجتماعی و خطرات محافظتی، به ویژه در مناطق شهری را تشدید می بخشد. از کشور های عضو میخوایم تا به تعهدات بین المللی شان در ارتباط با محافظت، منجمله اصول عدم بازگرداندن اجباری مهاجرین پایبند باشند، و مطمئن سازند که عودت بشکل دواطلبانه، مصئون، آبرومندانه انجام شود و با حمایت دوامدار برای ادغام مجدد عودت کنندگان در جوامع شان همراه باشد.

۸۲. کمبود دوامدار وجوه مالی برای پاسخ به نیازمندیهای بشردوستانه و نیازمندیهای اساسی بشری توانایی شرکای همکار برای ارائه کمک ها به شکل اصولی، و مبتنی بر نیازمندیها را محدود ساخته، و این امر تا هنوز هم نگران کننده باقی است. من یک بار دیگر بر ضرورت حمایت دوامدار، قابل پیش بینی، و ملموس بین المللی، توأم با هماهنگی قوی در عرصه های بشردوستانه، انکشاف و صلح، برای رسیدگی به نیازمندیهای فوری، حمایت از بهبود و جلوگیری از وخامت بیشتر شرایط زندگی برای مردم افغانستان، تأکید می نمایم.

۸۳. باتوجه به اینکه شورای امنیت قصد تمدید مأموریت یوناما را دارد، بجاست تا هدف کلی جامعه بین المللی در قبال افغانستان را، همانطور که در ارزیابی مستقل در مورد افغانستان در (ضمیمه S/2023/856) ذکر شده و از سوی شورای امنیت ملل متحد طی قطعنامه شماره ۲۷۲۱ (۲۰۲۳) تأیید شد، به عنوان وضعیت نهایی که "افغانستان، بدون عبور از دور دیگری از خشونت، با رعایت کامل تعهدات بین المللی اش، بطور کامل در نظام بین المللی مدغم شود"، یادآوری شود. پروسه دوحه که توسط ملل متحد برگزار شد سعی می کند این هدف را تحقق ببخشد، و یوناما نقش کلیدی تسهیل کننده را در این پروسه ایفاء کرده است. چهار و نیم سال گذشته نشان داد که مقامات حاکم کنترل کامل کشور را در دست داشته اند. ثبات نسبی موجود، فرصت بالقوه برای انکشاف اقتصادی را فراهم می کند، اما تا زمانی که مقامات حاکم در برابر توانایی بالقوه و کامل سرمایه بشری، اعم از مردان و زنان، بی تفاوت باقی بمانند، این امر نمی تواند به طور کامل تحقق پیدا کند.

۸۴. از کشور های عضو پروسه دوحه و مقامات حاکم می خواهیم تا به رویکرد منسجم پیشنهاد شده سهم بیشتر بگیرند تا منفعت یک تعامل منسجم تر، هماهنگ تر و ساختاری تر را به نفع مردم افغانستان و در نهایت ادغام مجدد کشور، نشان دهند. از مقامات حاکم تقاضا می کنم تا با یک میکانیزم ساختاری تر در مورد رویکرد منسجم با یوناما وارد بحث و گفتگو شوند. در نبود پیشرفت یا رویکرد بدیل، خطر ناشی از پیامد های بیشتر برای مردم افغانستان و ثبات منطقه ای افزایش می یابد. تلاش های مأموریت برای شکل دهی و جلب تعامل بین المللی یک امر حیاتی است.

۸۵. میخوایم قدردانی عمیق خود را به تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان تحت زعامت خانم جورجت گانیون سرپرست و معاون نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان (در امور سیاسی)، و اندریکا راتوته، معاون نماینده خاص سرمنشی ملل متحد، هماهنگ کننده مقیم و هماهنگ کننده امور بشری من بخاطر خودگذری و خدمت به مردم افغانستان در شرایط بی نهایت پرچالش ابراز کنم.